

ה"ת 51668/09/16 - משה גריקה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 51668-09-16 גריקה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 165572/2016

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המבקש	משה גריקה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

ב"כ המבקש עו"ד אריאל עטרי

נציג המשיבה רס"ב איל רון

החלטה

לפניי בקשה להשבת תפוסים שנתפסו ע"י המשיבה במסגרת תיק פל"א 165572/2016, ובכללם, עשרות כרטיסי אשראי, מחשבים, פנקסי המחאות, וסכומי כסף במזומן - 379,700 ₪ ו-19,600 דולר ארה"ב, וזאת במסגרת חיפוש שנערך על-פי צו שניתן על-ידי ביום 21.4.2016. בבקשת צו החיפוש צוין כי מתבקשת תפיסת "כרטיסי אשראי מזויפים וכל מסמך או כל חפץ הקשור בביצוע העבירה".

החיפוש נערך ביום 15.5.2016, והארכתי את תוקף החזקת המוצגים ב-180 יום בהחלטות מימים 13.6.2016 ו-13.7.2016, תוך שחייבתי את המשיבה להמציא החלטותי למבקש בתוך 10 ימים.

יצוין, כי המשיב נחשד בביצוע עבירות בכרטיסי אשראי, לרבות עבירות של קבלת דבר במרמה, וכן הונאה בכרטיס חיוב והחזקת ציוד לזיוף כרטיס חיוב (עבירות לפי סעיפים 17 ו-18 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986). המשיבה טוענת, כי בין כרטיסי האשראי שנתפסו בביתו של המבקש היו כרטיסים מגנטיים בצבע לבן ללא כיתוב, החשודים ככרטיסים מזויפים, ובנוסף נמצא תוכנת זיוף כרטיסי אשראי במחשב שנתפס אצלו.

המבקש טען בחקירתו הראשונה מיום 23.11.2016 (סומנה ב'), כי כל הכרטיסים שנתפסו הם שלו, וכן הודה בקיומה של "מכונת שכפול" כרטיסים שבה עשה שימוש. לטענתו, הוא שכפל את פרטי כרטיסי האשראי הקיימים שלו "כי הפס המגנטי נהרס" (שם, ש' 63). לטענתו, אף הכרטיסים הריקים שנתפסו נועדו לשכפול נתוני כרטיסיו שלו (שם, ש' 55).

יצוין בהקשר לזיוף, כי על-סמך המסומן ב'1, שהנה חוות דעת של איש מחשבים מטעם חברת האשראי "כאל", ניתוח מחשבו של המבקש שנתפס מעלה כי **"במחשב נעשו נסיונות בפסים מגנטיים מזוייפים - מספר הכרטיס נשאר זהה אולם שאר הפס המגנטי שונה. בהיעדר הסבר סביר אחר - אין לי אלא להניח כי במחשב נעשה שימוש למטרות זיוף כרטיסי אשראי"**. חוקר המחשבים מטעם "כאל" שציין את הדברים, מסר הודעה במשטרה ברוח זו והיא סומנה 3.

אשר לכרטיסי האשראי טען המבקש בחקירתו, כי רוב הכרטיסים שייכים לבנק "צייס" האמריקני, אשר הוא מצוי עמו במחלוקת כספית. לטענתו, הבנק חייב לו כ-50,000 דולר, והוא עושה שימוש בכרטיסים בעסקאות מרובות אך בסכומים נמוכים כדי לבוא חשבון עם הבנק (המסומן ב', ש' 67). לשאלת החוקר מדוע לא הזמין כרטיסים חדשים מהבנק טען המבקש כי **"כנראה אני במינוס והם לא יתנו לי ובכל אופן שאני בארץ הם בטוח לא ישלחו לי לפה עוד כרטיס" (שם, ש' 57)**. בחקירתו השנייה מיום 15.5.2016 טען המבקש, כי בשל המחלוקת עם בנק צ'ייס, הבין **"שאני יוכל להוציא את הכסף שלי מהבנק בסכומים קטנים לאט לאט" (סומנה ג', ש' 47-48)**, ובסה"כ טען, כי הוציא מהבנק סך של 15,000 דולר (שם, ש' 56). המבקש ציין בחקירתו כי **"יש לי כסף בבנק צ'ייס אבל הקפיאו את הכסף בגלל המחלוקת ביננו ואני לא יכול להשתמש בו" (שם, ש' 68-69)**.

אשר לסכומי המזומן שנתפסו בדירתו ציין המשיב כי מדובר בכסף שהעביר לו חמיו, אביה של אשתו, לצורך רכישת דירה, שלא יצאה אל הפועל, ובינתיים הכסף נשמר אצלו (שם, ש' 161-163). יצוין כי דברים אלו נאמרו לחוקר בעת התפיסה ותועדו במזכר (סומן 1), אך בה בעת, אשתו של המבקש טענה כי **"אין לה מושג מהאיפה הכסף" (שם)**. בהודעת אשת המבקש מיום 15.5.2016, לאחר הדברים שמסרה לחוקר בעת החיפוש, טענה כי **"זה הכסף של ההורים שלי... הם שלחו את הכסף לעצמם דרך העברה ומישהו משך את הכסף" (סומנה ד', ש' 45-49)**.

המבקש טוען כך:

- א. נפל פגם בצו החיפוש ניתן, שכן למרות שבית המשפט נתבקש לאשר תפיסת כרטיסי אשראי מזוייפים וכל מסמך או חפץ הקשור בביצוע העבירה, בפועל לא ניתן היתר לתפוס דבר, שכן הצו שותק בעניין זה;
- ב. חל שיהוי בביצוע צו החיפוש;
- ג. הארכת תוקף תפיסת התפוסים נעשה שלא כדין שכן נעשה במעמד צד אחד וללא מתן זכות למבקש להשמיע את טענותיו;
- ד. לא הוכח כי כרטיסי האשראי התפוסים שימשו לביצוע עבירה, שכן מדובר בכרטיסיו של המבקש, ולמירב, הוא שכפל אותם בשל הפגם שנפל בפס המגנטי שלהם. ממילא, לכל היותר מדובר בסכסוך כספים עם בנק "צ'ייס" בארה"ב ואין מדובר בעניין פלילי;
- ה. יש להשיב את יתר כונני המחשב שנתפסו מלבד זה שעלה כי קשור לכאורה לטענת הזיוף;

- ו. יש להשיב את פנקסי ההמחאות שלא הוכח כי יש להם קשר לעבירות המיוחסות למבקש;
 - ז. כך יש להורות גם ביחס לסכומי הכסף הגדולים שנתפסו ומאותו הטעם, שכן גם לשיטת המשיבה, המבקש הודה לכל היותר במשיכת 15,000 דולר, והסכומים שנתפסו גדולים בהרבה מסכום זה.
- המשיבה מסתמכת על חומרי החקירה ומבקשת להותיר את ההחלטה בדבר הארכת תוקף תפיסת התפוסים על כנה, באשר מדובר בתפוסים הקשורים לביצוע העבירות המיוחסות למבקש.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בתיק החקירה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות ברובה.

אשר לטענה בדבר פגם שנפל בצו החיפוש - צודק ב"כ המבקש, כי נפל פגם בצו החיפוש, במובן זה, שלא צוין טיב החפצים שניתן לתפוס. ואולם מאחר ואני הוא שנתן את הצו, נעתרתי לבקשה למתן הצו על-סמך החשד הסביר שהוצג לי לעבירות הונאה, ומן הסתם, הכוונה הייתה לאפשר למשטרה לתפוס את שתפסה. עובדה היא, שלא נתפס דבר מעבר למה שעל פניו קשור לביצוע אותה עבירת הונאה בעל נופך כלכלי. משום כך, זהו פגם בר-ריפוי ואין בו כדי להביא לבטלות הצו.

אשר לטענה בדבר השיהוי - אין בה ממש. תוקף צו חיפוש הוא ל-30 יום מעת הינתנו, והחיפוש בוצע בטווח הזמן האמור (ר' בהקשר זה: נוהל בקשה להוצאת צו חיפוש-טופס מ-3097, נוהל אגף לחקירות ולמודיעין של משטרת ישראל מס' 03.300.066).

אשר לטענה בדבר הארכת התפוסים שלא כדין - אין לקבל טענה זו. לא מצאתי פגם בהתנהלות המשיבה בהקשר זה, מה גם שהוריתי למשיבה להודיע על החלטתי להאריך את תוקף ההחזקה בתפוסים למבקש בתוך 10 וכך עשתה. עובדה היא, כי משסבר המבקש כי ההחזקה אינה מוצדקת, פנה לבית המשפט לקבל סעד, כשבעניין זה התקיים דיון בנוכחות נציגי הצדדים (המבקש לא התייצב לדיון). מכאן שלא ניתן לומר כי המבקש לא קיבל את יומו בבית המשפט.

אשר לטענה כי לא הוכח כנדרש העבירות המיוחסות למשיב - גם טענה זו דינה להידחות. המשיב מודה בפנה מלא, כי החזיק בכרטיסי אשראי ובתוכנת הצריכה של הכרטיסים לצורך העתקתם. גם אם מדובר בכרטיסיו שלו, ידע המשיב, כי אסור לו להשתמש בהם כיוון שלנוכח המחלוקת עם בנק "צ'ייס" והיותו ב"מינוס", לא תאפשר לו משיכת כספים, ואף מצא דרך להתחכם לבנק, כשהבין שיוכל למשוך כספים במשיכות קטנות ותכופות, שכפי שאכן אירע. בהקשר זה מפנה למובאות שצוטטו לעיל מהודעותיו 3 ו-ג'. דבריו של המשיב עצמו מבססים את החשד הסביר, הן ברמת היסוד הנפשי והן ברמת היסוד העובדתי, לביצוע עבירות של מרמה בכרטיס אשראי, זיוף וקבלת דבר במרמה.

מוטב היה כי הטענה בדבר היות הכרטיסים כרטיסיו שלו לולא תישמע, שכן כרטיס אשראי הניתן לאדם, אינו "שלו", אלא

ניתן לו על-ידי הבנק והוא שייך לבנק. אם כרטיס נמצא פגום, ישנן דרכים לגיטימיות להחליפו, ובוודאי שפגם ב"כרטיס המגנטי" אינה מאפשרת לאדם המחזיק בכרטיס לשכפל אותו כרצונו. מה גם, שכאמור, המבקש עצמו הודה, כי ידע שלא יוכל ולא יהא זכאי לעשות שימוש בכרטיסי האשראי לנוכח מצב הדברים אל מול "בנק צ'ייס".

מעבר לכך, המבקש לא מסר כל הסבר סביר מדוע נמצאה אצלו תוכנה לשכפול כרטיסי אשראי וצריבתם, ומדוע בין הכרטיסים שנמצאו היו כרטיסים ריקים המחכים לצריבה ומדוע נמצאו פסים מגנטיים שאינם שייכים לכרטיסים שלו ואינם תואמים אותם. ההסבר שמסר בהקשר זה משולל כל היגיון.

אשר לטענה כי יש להשיב את כונני המחשב שנתפסו - יש ממש בדרישה להשיב למבקש את כונני המחשב שנתפסו, אשר לא נמצא כי בוצעה בהם עבירה. על כן, על המשיבה לפעול להשיב למבקש את כל הכוננים שנבדקו ושלא נמצא כי הם קשורים לחשדות המיוחסים לו. כמובן, שהכונן שבאמצעותו בוצע הזיוף על פי החשד, יישאר כראיה אצל המשיבה.

אשר לפנקסי ההמחאות - גם אותם יש להשיב למבקש, שכן לא הונחה לפניי תשתית המבססת חשד סביר לביצוע עבירות בפנקסי השיקים.

אשר לסכומי הכסף שנתפסו - בשלב זה אין לקבל את הטענה ואין להורות על השבת הכספים. המבקש ואשתו מסרו הסברים שאינם מספקים ואף סותרים זה את זה בנוגע לכספים שנתפסו בדירתם (ר' הציטוטים בתחילת ההחלטה). העובדה שהמבקש הודה במשיכת כספים בסך 15,000 דולר, אין בה כדי להביא למסקנה, כי לא בוצעו משיכות נוספות וכי היקף ההונאה אינו גדול מכך. כמות הכרטיסים שנתפסה, החשד הסביר לכך שהמשיב עסק בזיוף כרטיסים שאינם שלו, והעובדה שהמשיב שמר בסופו של דבר על זכות השתיקה, יש בהם לבסס חשד סביר מספק, המצדיק, בשלב זה, את המשך ההחזקה בכספים.

סוף דבר. אני דוחה את מרבית חלקי הבקשה וקובע, כי התפוסים יוחזקו אצל המשיבה עד ליום 12.12.2016 (180 יום ממתן הצו ביום 13.6.2016), מלבד מתן הוראה למשיבה להשיב למבקש את כונני המחשב שאינם קשורים לחשדות, וכן את פנקסי השיקים שנתפסו - כל זאת בתוך 30 יום מהיום, באופן מתואם עם המבקש ובא-כוחו. עד ליום 12.12.2016 תמציא המשיבה את החקירה לרבות התייעצות עם גורמי התביעה על-מנת לגבש עמדה. כמו-כן, בהתאם לתוצאות החקירה, תשקול המשיבה החזרת הכספים שנתפסו במזומן, ולכל הפחות, השבת מקצתם.

זכות ערר כחוק.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים בפקס ובנט המשפט וכן תודיע ליחידה החוקרת כי על נציגה לאסוף את תיק החקירה מלשכתי.

ניתנה היום, ג' תשרי תשע"ז, 05 אוקטובר 2016, בהעדר
הצדדים.